

TOMAŽ ZADNIKAR

Rojen 1978 v Ljubljani, kjer je leta 1997 maturiral s pohvalo za najboljši esej iz književnosti. Trenutno končuje prvi letnik študija umetnostne zgodovine na ljubljanski Filozofski fakulteti. Po malem prevaja, predvsem poezijo G. Benna in Novalisa. Zadnja tri leta poje pri komornem zboru AVE.

Prva pesem

*Deklica je dvignila krilo,
bosa pomečkala trave in stekla
z vrčem pričakovanja med prsmi
po svojo kapljo.*

*Mah, kamor jo je prikovala rosa,
dehti od nenadnega nehanja
njene pesmi.*

Bušman

*Utrujen od plesa
pod oblaki, težkimi od
besed, poimenujem
vsako ped neba,
ki mi jo je noč odrekla,
na novo.*

*Zato zvečer s peresom
noja drezam po zapuščenem
mrvljišču
v kotu knjižne police
in zleknjen ob dišeči korenini
posušene mize čakam na luno,
da bova skupaj stekla
do naslednjega drevesa.*

Vrememar

*Podnevi nič, ponoči nič,
dežja ne boste videli.*

*Vse manj in manj bo vedel zanj
vaš rod, ki zdaj še spi.*

*Na dnu teh sanj zato izžgan
vodnjak oči bo stal,*

*njegove pa vodé nikdar
nihče ne bo jemal.*

*Prestrašena sled je klic besed,
da bi jo kdo prebral.*

Ljubezenska pesem

*Celo noč že nisem
spregovoril s tabo.*

*Celo noč že vlečem nit
po šivu tvojih prsi,
po šivu mojih prsi,
do mesta,
kjer sem te razklal,*

*kjer si z ustnic trem
razcvelo, prhlo sled besed.*

*Poglej pod jezik,
kako utripa pajčevina
od krvi in kože.*